

Alex. conf. 11, n. 3, cum seqq. lib. 2, Paris. conf. 20, n. 77, vol. 1, Surd. conf. 418, n. 11, & dec. 93, n. 15.

Hanc præterea solutionem in causam duntaxat fructuum cessisse demonstrat observantia subsequente, successivis namque temporibus à Pompejo Fratre Victorix, qui uti proximior interfuit mandato procuræ, cujus virtute processit exactio, Creditrix agnita fuit integræ dotis eidem, postmodum per-

4 soluta in vim sententiæ in iudicatum prolapsæ: * Talis enim observantia imputationem antecedentis exactio in sortem excludit, sed in causam fructuum favendorum arguit ad text. in l. cum de in rem verò, in fine, ff. de usur. aliisque relatis iuribus in Romana pecuniaria 18 Junii 1646, in §. Præterea visa fuerunt coram Emin. D. Card. Corrado.

Neque præfatam observantiam edidit allegata ex adverso ignorantia in persona Pompei Fratris Victorix. Hanc quippe edidit ipsius præsentia mandato procuræ expedito * per Victoriam ad exigendas pecunias ab Ascario emptore Castris depositas, ut not. Doctores in cap. 3, loco, ubi inter cæteros Felin. n. 7. dec. n. 44, de prob. Ruin. conf. 145, n. 2, ad fin. lib. 5. Paris. consil. 162, n. 14, cum seqq. lib. 4, Rota coram Greg. dec. 315, n. 7, & 8, necnon etiam arcta sanguinis conjunctio ad arguendam scientiam bene perapra, juxta text. in l. octavi, ff. unde cognat. Alex. consil. 163, n. 6. lib. 2. Paris. consil. 23, n. 219, Gozad. consil. 88, n. 14, Surd. consil. 87, n. 28, lib. 1, Rota coram Seraph. decif. 1485, n. 3, & coram Buratt. dec. 427, n. 10.

Non etiam eandem observantiam everit contraria pro parte Marchionis deducta, ex calculo inter partes inito, de anno 1604, quo inter solutiones dotis fructibus ibidem assignatas descripta non legitur controversa summa scutorum 695, ab Ascario Victorix persoluta. Præfatus enim calculus non respicit fructus debitos ab hæredibus Lælii Patris Victorix de Maximis, sed eos duntaxat à Victoria Oliva præstandos Pompeo, occasione fructuum dotis eidem promissæ, & pro rata scut. 7 mil. cessæ Victorix de Maximis adeoque initus * inter personas diversas, ad probandam contrariam observantiam inefficax reputatur per text. in l. sepè, ubi Bart. n. 1, cæterique Doct. ff. de re jud. Surd. consil. 262, n. 65, Aym. conf. 206, n. 1. Rota coram Greg. decif. 535, n. 4, & dec. 208, n. 7, p. 1, rec.

Hinc non urget altera exceptio, quod fideicommissariis successivè vocatis, ipsemet Pompejus præjudicium aliquod inferre nequiverit ex solutione integræ dotis, quatenus indebita foret; cum nullum fideicommissariis præjudicium irrogaverit, dum ex supra deductis non probatur indebita, sed potius agnita ab ipso veritas desumatur, cujus virtute potuit ad solutionem integræ * fortis, non obstantem fideicommissio, devenire, juxta text. in l. Marcellus, §. resque, ubi Bart. in princ. ff. ad Trebell. Cephal. conf. 13, n. 25, & conf. 47, n. 22. Becc. conf. 100, n. 6, Aym. conf. 215, n. 4, Soci. conf. 16, n. 13, cum seq.

Non obstat quod dotis fructus, sive ex defectu liquidationis seu interpellationis non secutæ contra debitorem, nec proinde morosum, viderentur tunc temporis indebiti, nec extractioni obnoxii, siquidem certa fructuum quantitas fuerat in promissionem deducta, * quæ ex computo Arithmetico poterat absolute dignosci, nec ulteriori proinde liquidatione egebat, ad tradita per Castr. in l. 2, n. 113. C. de jur. emphyt. cujus auctoritatem sequitur Rota cor. Cavaler. dec. 323, prope finem, & in decif. 620, part. 3, & dec. 576, n. 3, p. 5, recent. Interpellationis verò necessitas in proposito casu cessabat, ex quo quæstio vertebat contra promissorem 8 dotis, * ac ipsius hæredes morosos in solvendo mulieri per statutum exclusæ, quidquid dicendum

foret, si ageretur contra hæredes viri, in quibus duntaxat viget necessitas interpellationis, ut dixit Rota in Rom. fructuum de vellis 10 Nov. 1600, coram Litta, & in Rom. fructuum dotis 19 Jan. 1595, & 15 Novemb. 1596, coram Orano, cæterisque relatis in Romana Salviani 4 Decemb. 1645, in §. respectu verò, vers. nec ulla coram me.

Aliqui etiam ex DD. ponderabant in procuræ mandato ab ipsa Victoria, nullam fuisse causam expressam, in qua fieri deberet exactio, ideoque Procuratorem * eam forti potius, quam fructibus ad-

10 scribendo sine mandato speciali, ipsi præjudicium irrogare non potuisse, ut advertit Jaf. in l. Præses, n. 12, C. de transact. Alex. conf. 22, n. 8, & 9, lib. 1. Add. ad præct. Papien. tit. post. actis, §. Simoninus, n. 1, & 2, vers. aut positiones, Monter. decif. Arag. 38, n. 24, coram bon. mem. Merlino decif. 414, n. 12, & in Romana, seu Velierna Afflictus 13 Jan. 1653, in §. non obstat quod Marcellus coram R. P. D. meo Bichio. Denique obesse non visa fuit objectio, ut fructus dotales detrahi nequirent ex Castro Rocchæ Siccæ jure peculiaris primogenituræ Pompeo prælegato, quoniam Lælius pater, dum ad fructus dotales se antecedenter adstrinxerat, non potuit, Castrum Pompejo prælegando, præjudicium inferre Victorix, quæ illud cum cæteris bonis Patris, vinculo hypothecæ * retinebat obnoxium, ad text. in leg. filium, in princ. ff. de leg. 3, l. 1, ubi glos. C. de tit. vend. pign. imped. non posse. Peregr. de fideic. art. 35, n. 8, vers. quia alias, & art. 39, n. 18, Panz. conf. 60, n. 5. Et ita, &c.

DECISIO XCIX.

R. P. D. PRIOLO.

Avenionens. Legitimæ.

Veneris 30 Aprilis 1655.

SUMMARIUM.

- 1 Ægidiana ex quibus intret.
- 2 Sententiæ validitas ex revolutione processus de-
- 3 Mandatum præsumptum ex productione jurium
- 4 Præsumptum sufficit etiam objecta protestatione
- 5 Pronomen suam, debitum præ se fert.
- 6 Demonstratio falsa non vitiat legatum. Decla-
- 7 Legitima quando censeatur legata, & n. 10.
- 8 Matri binubæ non debetur in proprietate, n. 13.
- 9 Dotis integræ legatum à marito uxori relictum
- 10 Testamentum supervivens qui non mutavit, cum
- 11 eo decessisse præsumitur, & n. 15.
- 12 Rim. sen. conf. 123, n. 22, & seq. declaratur,
- 13 Divinatio in præscrutanda testatoris voluntate,
- 14 non admittitur.
- 15 Testator quod plus relinquat uxori, quam ma-
- 16 tri est absurdum, & n. 19.
- 17 Legatum in dubio non censetur revocatum. Et
- 18 de ratione, n. 21.
- 19 Instantia de jure canonico est perpetua, & n. 23.

Concessa per sententiam Rotalem immisione Annæ de Beau, & Gabrieli Fresquier conjugibus, pro legato legitimæ per Franciscum de Anrietis relicto Magdalenzæ ejus matri, ac dictorum conjugum Aucrici.

Appellavit Ludovicus de Berton Dominus de Griglion

Griglion Adversarius, & commissæ mihi causâ per signaturam cum clausula confitio, An sit locus Ægidianæ, proposito hodie dubio Domini affirmativè responderunt; quia sententia lata fuit in iudicio possessorio inter personas * Laicas ac super re prophana, & est valida, & justa, quibus concurrentibus regulariter intrat Ægidiana, ut dixit Rota coram Cardinali Seraphino decifione 603. n. 1, coram san. me. Gregor. decif. 491, & in recent. decif. 324, n. 3, part. 2, & 305, n. 10, & 13, part. 6, & coram bon. me. Merlin. decif. 11, n. 1, & sæpè in aliis.

Validitas apparet ex revolutione processus, in 2 quo fuerunt * servata omnia servanda, juxta vulg. decif. Caputaquen. 262, part. 2.

Nec relevat defectus mandati procuræ in persona Procuratoris, qui dictam sententiam obtinuit.

Quia tollitur objectum; tum ex iurium productione ex qua * resultat mandatum præsumptum sufficiens pro validitate sententiæ, ut dixit Rota decif. 195, nu. 6, part. 4, & decif. 162, nu. 4, p. 7, recent. & coram bon. memo. Merlin. decif. 62, nu. 2. Cum etiam, quia acta facta ab eorum Procuratore, fuerunt facta præsentem in Curia dicto Gabriele de Fresquier, altero ex principalibus, * qui expensas necessarias Notario causæ perfolvit, ac propinam pro citatione ad sententiam ab eodem Procuratore reproducta deposuit, Rota decif. 166, sub n. 2, vers. cum præsertim, & decif. 536, n. 5, part. 4, recent. Gregor. decif. 44, n. 2, ubi Adden. n. 9, & in Romana Domorum de Cecchinis 14 Junii 1647, §. quo verò coram Emin. D. meo Cardinali Othobono, & in Cracoviens. Præpositura 13 Febr. 1651, coram R. P. D. meo Bichio, §. 1, vers. nec Sigismundus.

In nihilo refragante, quòd Procurator Ludovici Adversarius fuerit protestatus, nominem ex adito 5 audiri, nisi docto de legitimo mandato procuræ, cum clausula ita quod, quia hujusmodi protestatio eliditur ex mandato etiam præsumpto, ut per Adden. ad Buratt. dec. 296, n. 9, & dec. 592, n. 14, & latè firmatum fuit in Romana Cambii 9 Junii 1649, coram bon. memor. Arguelles §. His tamen; & ulterius, cum non fuerit repetita in quolibet casu, nihil operatur, Caval. decif. 423, n. 7, & seqq. Merlin. d. decif. 68, n. 5, cum aliis per Adden. ad Buratt. d. dec. 296, n. 10.

Iustitia verò liquet ex decisionibus in hac causa editis coram R. P. D. meo Peutingerio sub diebus 17 Novemb. 1653, ac 10 Januarii, & 22 Aprilis 1654, in quibus firmatum fuit, legitimam à Francisco matri legatum deberi, non attempta supervenientia filix, cum appareat, Testatorem eam reliquisse, non ut debitam, sed ut volitam, ex plenè deductis in eisdem decisionibus, quarum fundamenta Dominis placuerunt.

Nec obstat, quòd Testator eam reliquerit cum adjectivo suam, ibi: Reliquit suam legitimam, quod 6 pronomen, suam, * debitum præ se ferre probat gl. in l. placuit, verb. suum, ff. de jur. fisci, Rebuff. in l. Pupillus, §. verbum suum, vers. suum, id est debitum, ff. de verb. signif.

Quia cum verlemur in legato quantitatis, estò quòd Testator expressè legaverit legitimam debitam, adhuc legata sustinetur, * licet illa quantitas verè non debeat, cum falsa demonstratio non perimat legatum, ut ad litteram probat textus in leg. si sic legatum 78, §. si mihi, ibi: Si decem quæ Titio debeam legavero, nec quicquam Titio debeam non perimit legatum, ff. de legat. 1, l. legavi Titio 26, §. contra autem, vers. quod si non fuit, ff. de liber. legat. l. 2, C. de fals. caus. adject. legat. in §. le-

Decisiones ad Tract. de Alimentis.

gatum, q. 59, sub n. 3, vers. Sin autem, ubi quod est communis opinio. Surd. dec. 161, n. 27, Sess. decif. Aragon. 31, n. 6, cum aliis adductis in decif. §. imò enim, & seq. ubi declaratur, contrariam opinionem procedere, quando in legato * non est expressa certa quantitas, & Testator in genere legavit, vel quod ipsi debet, vel tertius, aut legatarius ipsi Testatori debet, quo casu ob incertitudinem, & non existentiam rei legatæ in rerum natura legatum corruit, juxta text. in l. 3, C. de fals. caus. adject. legat. §. sed si uxori insit. de legat. ubi Picard. n. 3, cæterique allegati in dicta prima decifione, §. Et quamvis.

Legatum verò legitimè esse legatum quantitatis DD. non dubitarunt; quia Testator ita legando censetur * relinquere illam quotam, seu quantitatem, quæ potest exigi ratione legitimæ, quamvis illius denominatio sit nomen juris universalis, juxta doctrinam Salicet. in l. 2, n. 27, in fin. vers. & idèd illa verba, C. de noxal. ubi declarando verba illa, C. quibus utimur pro definitione legitimæ, quod sit quarta ejus quod habiturus esset ab intestato, asserit esse apposita ratione quotæ demonstrandæ, non respectu exigendæ, vel non exigendæ, Soccin. sen. conf. 150, n. 28, post med. vers. postremò etiam dici potest lib. 1, Pacian. conf. 4, n. 6. Rota in Romana hereditatis de Fabiis 19 Junii 1643, coram R. P. D. meo Bichio, §. qui est casus noster, & 13 Junii 1646, coram Emin. D. meo Cardinali Othobono, §. circa primum. Idèmq; est * quòd quantitas exprimat per nomina numeralia, vel per nomina quantitativa, quando certa est à parte rei existentia bonorum, ex adductis in Romana fideicommissi de spiritibus 14 Junii 1645, coram R. P. D. meo Cerro, §. final. in fin. & in prima decif. cause, §. nos versamur.

Neque contrarium dicunt * idem Salicet. in leg. 10 quoniam. Novell. sub n. 7, vers. & nihilominus, C. de inoffic. testam. & Merl. eam referens de legat. lib. 2, tit. 2, q. 8, n. 8, & 11, quatenus asserunt, quòd Pater legans filix legitimam, videtur legare quicquid exigere posset, ratione legitimæ.

Quia non idèd sequitur, quòd non sit legata quantitas pro legitima debita, ut responsum fuit in secunda decifione, §. non obstat Salicet.

Minus applicator exemplum de legato integræ dotis à marito uxori relicto, * in quo actio duntaxat ad exactam comprehensa censetur, per text. in l. §. aded, ff. de dot. prælegat. Surd. decif. 142, per tot. cum aliis allegatis per informantes.

Quia auctoritates adductæ loquuntur in dote promissa, non autem soluta, * sicque non ab ipso 12 Testatore, sed à tertio debita, pro qua, cum sola actio eidem Testatori competeret, eandem soluto legasse videtur, ut declarant Craff. in d. §. legatum, q. 59, n. 4, & alii relati in prima decifione, §. & quamvis, vers. sicut etiam, & melius Surd. d. decif. 142, n. 3, & 4, qui non est casus noster.

Cæterum quòd Testator, legando matri, noluerit debitum agnoscere, sed liberalitatem exercere, convincunt conjecturæ in prima decifione relatæ §. nec tamen probatur, cum seqq. quæ Dominis urgentissimæ visæ fuerunt.

Potissimum verò quòd matri, licet binubæ, legitimatum proprietate reliquit, * ad quam ex juris 13 dispositione non tenebatur, ut specie tradit Gabr. conf. 132, q. 2, sub n. 15, vers. 2, aliter lib. 1.

Quodque supervivendo, & prægnante adhuc uxore voluntatem non mutavit, * cum qua proinde 14 de decessisse præsumitur, licet filii supervenerint, ut aliis relatis, dixit Rota in Foro Sempronien. bonorum 23 Junii 1651 coram R. P. D. meo Bichio, §. affirmativè in fine.

Ac demum quod in eodem Testamento de su-
15 pervenientia filiorum cogitavit, & * in hunc ca-
sum de hæreditate discretivè disposuit, legatum
verò legitimæ non mutavit argumentum *lege pri-
ma, §. in autem ad deficientiæ, Cod. de caduc. toll.*
Gabriel. dicto consilio 132, questione secunda, nu.
17, vers. accedit etiam lib. 1, Rota decis. 472, nu.
17, p. 5, recent.

Nec relevat, quod Testator ideò filios insti-
tuerit ne testamentum ob illorum præsentatio-
nem caducaret, legatum verò legitimæ non
revocaverit; quia sciebat, quod ex juris dis-
positione per supervenientiam filiorum evanue-
rat.

Nam pro validitate testamenti necessaria qui-
dem fuit institutio, superflua tamen digressio
ad illos gradus substitutionum, qui in eodem
Testamento loquuntur; *summario responsionis con-
jugum, numero primo*, ex quibus apertè dignoscit-
ur, Testatorem non fecisse mentionem de fi-
liis ad salvandum duntaxat Testamentum à vi-
tio præteritionis, sed quia voluit etiam provi-
dere aliis suis descendentes, unde viget con-
jectura à discretiva dispositione desumpta, ex su-
pra allegatis.

Hinc patet non applicari conf. Rimin. Sen. 123.
16 * n. 22, & seqq.

Quia in casu, quo ipse consuluit, liberi non
fuerant instituti, sed ab intestato successerant, ut
explicat sub n. 18, vers. & quod ita sit, ubi ait Te-
statrix instituisse Monasterium, si sine liberis
decederet, quòdque decedendo cum liberis suc-
cessio redacta fuerat ad causam intestati. Undè non
mirum si per supervenientiam filiorum legatum
legitimæ matris, unà cum cæteris in testamento
dispositis, corrui; in casu autem nostro, Testa-
tor supervenientibus filiis, illos in proprietate
instituit, ac discretivè de sua hæreditate dispo-
suit.

Quod autem legatum non revocaverit, ex quo
sciebat, quod ex juris dispositione caducaverat,
17 est mera divinatio, * quæ in perscrutandis Te-
statorum voluntatibus non admittitur, ut doce-
bat Alcizus consilio quadragesimo-quarto, sub nu.
trigesimo-tertio, versic. cum ergo libro 9. Mantica
de conjecturis, libro tertio, titulo secundo, num.
secundo. Cyriac. controvers. 340, num. decimo-sex-
to. Rota decisione 472, num. 17, parte quinta,
recent. Præsertim cum præ se ferat mutationem
18 depositionum, qua posita mater * fuisset dete-
rioris conditionis, quam uxor, cui Testator
usufructum reliquit, etiam stantibus filiis; ma-
tri verò nihil, quod esset absurdum, ut ponderat
Gabriel. dicto consilio 132, questione secunda, sub
num. decimo-septimo, vers. Accedit quod maritus,
libro primo, & Rota in secunda decisione, §. deni-
19 que, ideòque non est præsumenda, * sed aliun-
dè probari debet, juxta textum in leg. cum ta-
citur & cum qui, ff. de probation. leg. fideicom-
missa, §. si rem; ff. de legat. 3, leg. sancimus, Cod.
de testament. Alexander consilio 109, numero 7, li-
bro quinto.

Et in hanc sententiam eo libentius DD. inclina-
runt, quia saltem negari non potest, quòd ex
20 præmissis res valde dubia reddatur, * quòd suf-
ficit ad hoc, ut legatum non censeatur revoca-
tum, ex adductis per Peregrinum consilio 43, nu.
vigésimo, libro primo. Fontanell. decisione 509,
num. quarto, cum aliis allegatis in prima de-
21 cisione, §. Tandem. * In dubio enim semper pro
validitate legati correspondendum est ad legem
quoties, l. 2, ff. de rebus dubiis, Joann. Faber in §.

huic proxima, num. tertio, vers. in 3, institut. de
legat. Grat. in dicto §. legatum, questione 59, sub
num. tertio, vers. quod in re dubia, Alexander di-
cto consilio 169, nu. 8, lib. 5, præsertim favore ma-
tris, per textum, in leg. Prædium, §. affini suo, ff. de
fund. instruct. leg. cum alienam, Cod. de legat.
Mantic. de conjecturis, libro sexto, titulo 11, num.
vigésimo-seculo, cum sequent. Magon. decisione
Florent. 46, num. duodecimo. Peregr. consilio 65,
num. 3, lib. 3.

Ad requisitam verò præscriptionis exceptionem,
fuit responsum, illam non obstat, cum interrup-
ta fuerit per litem desuper motam anno 1562. &
licet in ea taciturnitas longissimi temporis inter-
cesserit; * instantia tamen de Jure Canonico est
perpetua, ut præter allegatos in prima decisione,
§. sine, probat aliis relatis ac de communis attes-
tans Scacc. de Judiciis, lib. 2, cap. 2, num. 687,
& de appellationibus quest. 15, num. 275, quæ
perpetuitas non restringitur ad 30. annos, * nisi
23 quando copulativè concurrat bonum jus clarum
Conventum, ut declarando Decis. Achill. de
Grass. 7, ut lite pendente in contrarium allegata
respondit Rota in Legionens. Præsimonianum 27
Novembris 1592, coram Pamphylio apud Garziam
de beneficiis, part. 6, cap. 4, n. 42, vers. nec obstat
taciturnitatem 30, annorum & in Borjanens. Deci-
marum 24 Januarii 1642, coram Reverendissimo
Salamant. §. final. in fine.

Et ita, &c.

DECISIO C.

R. P. D. ZARATE.

Perusina Legati.

Veneris 21. Maii 1655.

SUMMARIUM.

- 1 Immissio ex Salviano, pro legatis debetur.
- 2 Legitima debetur cum fructibus. Amplia, ut numero 11.
- 3 Triginta annis præscribitur, n. 5.
- 4 Testes de auditu in antiquis probant.
- 5 Tempus ultra 60. annos dicitur antiquum.
- 6 Fides mala in jure quærendo non attenditur.
- 7 Præscriptio contra mutos & surdos non currit.
- 8 Institutio debet intelligi deducto ære alieno.
- 9 Fructus in legitimam non imputantur, & nu. 10.
- 10 Legitimæ taxantur in rationem quinque pro centum, nu. 12.
- 11 Stabilium taxantur in rationem quinque pro centum, nu. 13.

Immissionem Dominis de Columbis Nepotibus,
& hæredibus Olympiæ, ex ejus, & Virgi-
niæ sororis persona in bonis Francisci Cincii
pro legatis Floren. bis mille concedendam * hodie
fuit resolutum, quæ ex remedio Salviani procul-
dubio, competit in bonis Testatoris sub hypotheca
obnoxii, ut per textum in l. 1, Cod. comm. de
legat. ubi communiter Doctores, & in §. nostra
instit. de legat. Surd. consilio 209, nu. 4. Pacific.
de Salvian. inspect. 3, cap. 4, nu. 186. Rota coram
Duran. decisione 185, n. 2, & sequent. & dec. 438.
nu. 1, part. 5, tomo 2. recent. non solum pro sorte,
sed etiam pro fructibus à die obitus Francisci,
cum

cum legata relicta fuissent, pro dd. suorum legi-
2 tima, * quæ una cum fructibus solvi debet, ut per
Bald. conf. 128, n. 4, Peregr. de fideicommiss. art.
36, n. 69, à n. 19.

Quod autem Columbi sunt hæredes dd. foro-
rum, nullatenus controvertitur, & plenè firma-
tum extat decis. 184, & 368, in prin. p. 5, recent.
& in decis. 15 Maii 1651, & 18 Martii 1652, co-
ram R. P. D. meo Peutingerio. Bona verò de tem-
pore mortis per dictum Franciscum possessa con-
stat esse prædium della Ieverina, prædium della
casa bianca, ac prædium della Capaccia, & alia,
quæ declarant Testes pro Cinciis examinari Sum.
Columbi num. 2. Quorum licet unus de propria
3 scientia, & visu deponat, * & alii duo de audi-
tu sufficienter probant in antiquis, ut per Man-
dell. consilio 6, n. 8, Honded. conf. 57, n. 52, lib. 1,
Peregr. de fideic. art. 44, n. 17, Rota coram Duran.
decisione 344, num. 4, in Perusina fideicommissi de
Gratianis 27 Martii 1628, coram virili, & in Bo-
noniens. de Manzolis 15 Martii 1630, coram bon.
me. Coccin. Quoniam idem Testes de auditu non
referant, à quibus audierint, ut per dictum Du-
ran. decis. quæ alias refert, n. 3, tempus verò an-
tiquum apparet, * quia 60. annorum metam ex-
cedit, quod in hac materia utique antiquum cen-
4 setur, ut per Rotam, coram Seraphin. decis. 75,
in fine, decis. 389, n. 3, coram S. M. Gregor. XV.
ubi Add. n. 7, dict. decis. 744, & d. n. 4, penes
Duran. decis. 694, n. 2, p. 2, recent.

Nec prædictam immisionem excludit objecta
præscriptio ob cursum 60. annorum à morte Fran-
cisci ab anno scilicet 1593, ut in Summ. Cincii n. 50.
aut 40. annorum & ultra à die mortis Petri Hie-
ronymi, de anno 1607, sequuntur, ut in d. summ.
n. 6, ex quibus satis conficitur tempus 30. anno-
rum pro excludendis legatis, * etiam jure legiti-
mæ, secundum tradita per Modern. Forolivien. de
legitima lib. 5, tit. 3, q. 10, n. 8, & 9, Rota decis. 337,
n. 20, p. 5, rec. dicta distinctione bone, vel male fidei,
quæ in hærede hoc casu non attenditur ex traditis
per Ancharan. in cap. sine possessione n. 7, ad finem,
vers. item intelligi de reg. jur. in 6, Honded. conf.
83, nu. 48, lib. 1, Menoch. conf. 201, n. 112, Grat.
5 decis. Marc. 4, n. 9. * cum in jure quærendo ma-
la fides non consideretur, Eugen. conf. 9, n. 85, lib.
1, Rota coram Pen. dec. 117, n. 3, dec. 180, n. 8, p.
2, divers. & decis. 181, n. 2, p. 2, recent.

Nam prædicta objectio sublatæ fuit in prima de-
cisione R. P. D. M. Peutingerii die 15 Maii 1651,
§. nec obstat, ubi animadvertitur respectu Petri
Hieronymi usque ad tempus motæ litis de anno
1627, non effluxisse annos 30, nec præscriptionem
adversus dictas sorores, * tanquam mutas, &
7 surdas processisse per text. in l. sicut, C. de præscript.
30, vel 40. annorum Rota in Romana Canon. 15
Aprilis 1622, coram Bald. Senen. & in Perusina
hæreditatis 15 Decembris 1627, §. nec facit coram
Virili, quæ quatenus procedit restitutio in inte-
gram, ipsis competeret, ut in principio hujus cau-
sæ §. nec relevat, & in dicta Perusina hæreditatis
coram Virili.

Minusque impeditur debet immissio pro Flore-
nis 500, ex eo quòd legatum Virginie spectaret
pro medietate ad Martiam alteram sororem, &
ejus filios ab intestato. Nam omisso, quòd in
transactione anni 1631, Columbi declarantur hæ-
redes Virginie, & Olympiæ, & in instrumento
dato in responsione facti eadem Matria dotem re-
ceperat, & ideò per statutum exclusa remanserat
ab hæreditate Virginie, cui solum Olympia in-
Decisiones ad Tract. de Alimentis.

nupta & indodara successit, ut firmatur in dicta
prima decisione R. P. D. mei Peutingerii, §. rata.

Nec magis minui debet immissio ex retentione
quorundam mobilium, & imputatione pensio-
num domorum seu fructibus censuum: Nam ex
quittantia data in calce responsionis Columbi, ap-
paret eadem mobilia, & suppellectilia Cinciis fuisse
se consignata, ut firmavit Rota in alia Perusina
Census 27 Junii 1653, coram R. P. D. meo Peutinge-
rio, & quo ad pensiones domorum, & fructus
censuum, in prædicta transactione, visa fuerunt re-
servata, contra inquilinos & debitores: Sicut
nec etiam ex alimentis per Petrum Hieronymum
subministratis, siquidem ipsa non fuissent suffi-
cienter justificata in summ. Cincii, n. 14, ut proinde
non habeat locum statutum Perusinum, §. item,
si aliquis datum in summ. Cincii, n. 15, quòd
etiam solum disponit in dote, & successione ab
intestato, non verò in testamento, aut in legato
pro legitima, ut ex ejus lectura apud Gilian. su-
per d. statuto, fol. 135, rubr. 43, verbo femina,
vers. item, si aliquis Pater.

Nec admittenda est exceptio compensationis ex
usufructu hæreditatis Petri Hieronymi Fratris dd.
sororibus relicto cum obligatione restituendi Lu-
dovico Cincio, absque ulla diminutione: Nam
illa institutio * intelligi debet deducto ære alieno,
8 ex traditis per Surd. conf. 388, n. 6, Cyriac. contr.
222, n. 77, cum seqq. adeò ut ab initio, ministerio
legis legatum legitimæ censeatur detractum ex bo-
nis paternis, * & in eam prædictos fructus foro-
9 res imputare non teneantur, ut plenè firmatur d.
decis. 1, R. P. D. mei Peutingerii, §. Pariter non re-
levat, §. cessat. Nec præceptum restituendæ hæ-
reditatis pleno jure, & sine diminutione intelligi
debet, respectu legati pro legitima relicti, sed res-
pectu Trebellianicæ, quam sorores tanquam hæ-
redes Fratrum præterdere possunt.

Præterea non relevat, quòd Columbi percepe-
rint ab Oeconomio scuta 500, & alios inferiores
fructus depositatos, quia cum legatum legitimæ
una cum fructibus * dd. sororibus deberetur, ipsa 10
legitima diminui non debet, sed prædicta quanti-
tas scutorum 500, & alii fructus compensandi sunt
cum fructibus ejusdem legitimæ, ut firmatur in
dicta decisione 1, R. P. D. mei Peutingerii, §. ac
proinde, ubi rectè deciditur fructus ex legitima
deberi, quando hæreditas * consistat in stabilibus, 11
licet legitima relinquatur in quantitate ex traditis
per Modern. Forolivien. de legitima libro secun-
do, titulo primo, nu. 29, ad med. Peregr. de fidei-
commiss. art. 36, n. 39, ubi ejus additionator, qui
alios refert.

Undè cum à die obitus Francisci, qui fuit 10.
Febr. 1593, Sum. Cincii n. 50, dictum legatum legiti-
mæ debeatur, ut firmatur in d. decis. R. P. D. mei
Peuting. §. nec obstat, cum duobus seqq. & ab illa die
usque ad solutionem dictorum scut. 500, & alio-
rum inferiorum fructuum continentem 10 Martii
1631, effluxerunt 38. anni & mensis unus ut di-
ctum legatum florenorum 2000. reddit florenos
3808. & tertium unius floreni pro fructibus, cum
redditis cujuslibet anni sit florenorum 100, cal-
culato prædicto legato legitimæ ad rationem quin-
que * pro Centenario, prout legitima computari 12
debet, juxta tradita per Covarruviam variar. res-
solut. libro 3, cap. 9, n. 5, Modern. Forolivien. de
legitima lib. 2. tit. 1, q. 1, à n. 5, Rota dec. 571, n. 1,
p. 2, rec. * Ut accidit in taxatione stabilium, ex de-
13 positione Auth. præterea, Cod. de sacros. Ecclies. ut
pluries firmavit Rota in decisionibus allegatis in Re-